

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

86/277/EØF:

- ★ Rådets afgørelse af 12. juni 1986 om indgåelse af protokollen til konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, om langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP) 1

86/278/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg 6

86/279/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 12. juni 1986 om ændring af direktiv 84/631/EØF om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald 13

86/280/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF 16

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 12. juni 1986

om indgåelse af protokollen til konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, om langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP)

(86/277/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, navnlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Ved afgørelse 81/462/EØF ⁽³⁾ godkendte Fællesskabet konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande;

det vigtigste instrument for at få kendskab til de mængder, der udledes og i givet fald transporteres ud over grænserne, er det samarbejdsprogram for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP), der skal gennemføres inden for konventionens rammer;

Kommissionen blev den 24. maj 1984 bemyndiget til på Fællesskabets vegne at deltage i forhandlingerne vedrørende protokollen til nævnte konvention om langsigtet finansiering af EMEP-programmet;

forhandlingerne har ført til vedtagelse af den endelige tekst til protokollen samt til fastlæggelse af fordelingsnøglen for finansieringen af EMEP;

i overensstemmelse med Rådets bemyndigelse af 25. september 1984 undertegnede Fællesskabet den 28. september 1984 protokollen på det andet møde i konventionens forvaltningsorgan —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1 —

Protokollen til konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, om langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP) godkendes herved på Det europæiske økonomiske Fællesskabs vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand foranstalter den deponering af godkendelsesakten, der er omhandlet i artikel 9 i protokollen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1986.

På Rådets vegne

P. WINSEMIUS

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 321 af 13. 12. 1985, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 88 af 14. 4. 1986, s. 109.

⁽³⁾ EFT nr. L 171 af 27. 6. 1981, s. 11.

(Oversættelse)

PROTOKOL

til konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, om
langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport
af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP)

DE KONTRAHERENDE PARTER,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

som minder om, at konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (i det følgende benævnt »konventionen«) trådte i kraft den 16. marts 1983,

som erkender betydningen af »samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa« (i det følgende benævnt EMEP), omhandlet i artikel 9 og 10 i konventionen,

som erkender de positive resultater, der hidtil er opnået ved EMEP,

som erkender, at gennemførelsen af EMEP hidtil har været mulig takket være finansielle midler fra De forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) og takket være frivillige bidrag fra regeringerne,

som har i erindring, at UNEP-bidraget kun udbetales indtil udgangen af 1984, at dette bidrag og de frivillige bidrag fra regeringerne ikke fuldt ud dækker omkostningerne ved gennemførelse af EMEP-arbejdsplanen, og at det derfor er nødvendigt at træffe dispositioner til at sikre finansieringen på lang sigt efter 1984,

som tager hensyn til den appel, der af Den økonomiske kommission for Europa blev rettet til regeringerne for EØF's medlemslande i beslutning B (XXXVIII), hvori de anmodes om straks og i henhold til de nærmere bestemmelser, der skal vedtages på det første møde i konventionens forvaltningsorgan (i det følgende benævnt »forvaltningsorganet«), at skaffe de midler, der kræves til gennemførelse af aktiviteterne, navnlig dem der vedrører EMEP-arbejdet,

som bemærker, at konventionen ikke indeholder bestemmelser om finansieringen af EMEP, og at det således er nødvendigt at træffe passende dispositioner i den anledning,

som er bekendt med de faktorer, der skal tages i betragtning ved udarbejdelse af et officielt instrument som supplement til konventionen, og som er anført i de henstillinger, der af konventionens forvaltningsorgan blev vedtaget på dets første samling (7. til 10. juni 1983),

Artikel 1

Definitioner

I forbindelse med denne protokol gælder følgende:

1. Ved »FN-andel« forstås en kontraherende parts andel for det pågældende regnskabsår i henhold til tabellen over andele, opstillet til fordeling af De forenede Nationers udgifter.
2. Ved »regnskabsår« forstås De forenede Nationers regnskabsår; udtrykkene »årsbasis« og »årlige udgifter« skal fortolkes i henhold hertil.
3. Ved »generel fond med særligt formål« forstås den generelle fond med det særlige formål at finansiere gennemførelsen af konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, der er oprettet af De forenede Nationers generalsekretariat.
4. Ved »geografisk område for EMEP's aktiviteter« forstås det område, der er omfattet af en overvågning koordineret af de internationale EMEP-centre ⁽¹⁾.

Artikel 2

Finansiering af EMEP

EMEP-ressourcerne dækker de årlige udgifter, som afholdes af de internationale centre, der samarbejder om EMEP, og som er forbundet med aktiviteter opført i arbejdsprogrammet for EMEP's styrelsesorgan.

Artikel 3

Bidrag

1. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel finansieres EMEP af obligatoriske bidrag suppleret med

⁽¹⁾ De internationale centre er for tiden Centret for koordinering af kemiske Spørgsmål, Centret for sammenfatning af meteorologiske oplysninger-Øst og Centret for sammenfatning af meteorologiske oplysninger-Vest.

frivillige bidrag. Bidragene kan betales i konvertibel valuta, i ikke-konvertibel valuta eller i naturalier.

2. De obligatoriske bidrag betales på årsbasis af alle kontraherende parter i denne protokol, som befinder sig i det geografiske område for EMEP's aktiviteter.

3. Frivillige bidrag kan betales af kontraherende parter i denne protokol og af signatarer, også selv om deres territorium befinder sig uden for det geografiske område for EMEP's aktiviteter, samt på henstilling fra EMEP's styrelsesorgan og under forbehold af forvaltningsorganets godkendelse af alle andre lande, organisationer eller enkeltpersoner, som ønsker at bidrage til arbejdsprogrammet.

4. De årlige udgifter i forbindelse med arbejdsprogrammet dækkes af de obligatoriske bidrag. Bidrag i form af penge og naturalier, såsom bidrag fra de internationale centres værtslande, specificeres i arbejdsprogrammet. De frivillige bidrag kan på henstilling fra styrelsesorganet og under forbehold af forvaltningsorganets godkendelse anvendes enten til nedsættelse af de obligatoriske bidrag, eller til finansiering af særlige aktiviteter inden for EMEP's rammer.

5. De obligatoriske eller frivillige bidrag i form af penge indbetales til den generelle fond med særligt formål.

Artikel 4

Fordeling af udgifter

1. De obligatoriske bidrag fastsættes i henhold til bestemmelserne i bilaget til denne protokol.

2. Forvaltningsorganet træffer om nødvendigt foranstaltninger til at revidere bilaget:

- a) hvis årsbudgettet for EMEP bliver $2\frac{1}{2}$ gang større end det årsbudget, der er vedtaget for ikrafttrædelsesåret for denne protokol eller for året for den seneste ændring af bilaget;
- b) hvis forvaltningsorganet på henstilling fra styrelsesorganet udpeger et nyt internationalt center;
- c) seks år efter denne protokols ikrafttræden eller seks år efter den seneste ændring af bilaget, alt efter hvilket af disse tidspunkter, der er det seneste.

3. Ændringer til bilaget vedtages med enstemmighed af forvaltningsorganet.

Artikel 5

Årsbudget

Årsbudgettet for EMEP udarbejdes af EMEP's styrelsesorgan og vedtages af konventionens forvaltningsorgan senest et år før det tilsvarende finansårs begyndelse.

Artikel 6

Ændring af protokollen

1. Hver af de kontraherende parter i denne protokol kan fremsætte forslag til ændringer i protokollen.

2. Ændringsforslagene forelægges skriftligt for sekretariatet for Den økonomiske kommission for Europa, som fremsender dem til hver af de kontraherende parter i protokollen. Forvaltningsorganet gennemgår de foreslåede ændringer på det følgende årlige møde, for så vidt som disse forslag af eksekutivsekretæren for Den økonomiske kommission for Europa er blevet fremsendt til de kontraherende parter i protokollen mindst 90 dage inden mødet.

3. En ændring i denne protokol, som ikke er en ændring i bilaget, vedtages ved enstemmighed af repræsentanterne for de kontraherende parter i protokollen, og den træder i kraft for de kontraherende parter i protokollen, som har godkendt den, på den 90. dag efter den dato, på hvilken $\frac{2}{3}$ af de kontraherende parter har deponeret deres godkendelsesinstrument hos depositaren. Ændringen træder i kraft for enhver anden kontraherende part på den 90. dag efter den dato, på hvilken den pågældende kontraherende part har deponeret sit godkendelsesinstrument vedrørende ændringen.

Artikel 7

Tvister

Hvis der mellem to eller flere kontraherende parter i denne protokol opstår en tvist med hensyn til fortolkning eller anvendelse af protokollen, skal de pågældende parter søge tvisten bilagt gennem forhandling eller gennem enhver anden metode til bilæggelse af tvister, som parterne kan acceptere.

Artikel 8

Undertegnelse

1. Denne protokol er åben for undertegnelse af de stater, der er medlemmer af Den økonomiske kommission for Europa, af de stater, som har rådgivende status ved Den økonomiske kommission for Europa i medfør af paragraf 8 i resolution 36 (IV) vedtaget den 28. marts 1947 af Det økonomiske og sociale Råd, samt af organisationer for regional økonomisk integration, som er oprettet af suveræne stater, der er medlemmer af Den økonomiske kommission for Europa, og som har kompetence til at forhandle, indgå og gennemføre internationale aftaler på de

områder, der er omfattet af denne protokol, forudsat at de pågældende stater og organisationer er parter i konventionen, idet undertegnelsen finder sted på De forenede Nationers kontor i Genève i perioden fra 28. september til 5. oktober 1984 og herefter i De forenede Nationers hovedsæde i New York indtil 4. april 1985.

2. For så vidt angår spørgsmål, som henhører under deres kompetence, kan de ovennævnte organisationer for regional økonomisk integration på egne vegne udøve de rettigheder og påtage sig de forpligtelser, som denne protokol tillægger deres medlemsstater. I så faldt er disse organisationers medlemsstater ikke bemyndiget til at udøve disse rettigheder individuelt.

Artikel 9

Ratificering, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne protokol ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarerne.
2. Denne protokol er fra den 5. oktober 1984 åben for tiltrædelse af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede stater og organisationer.
3. Ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos generalsekretæren for De forenede Nationer, der fungerer som depositar.

Artikel 10

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft den 90. dag fra den dag, på hvilken:

- a) ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne er blevet deponeret af mindst 19 af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede stater og organisationer, som befinder sig i det geografiske område for EMEP's aktiviteter, og
- b) disse staters og organisationers samlede FN-andele overstiger 40 %.

2. For hver af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede stater og organisationer, som ratificerer, accepter, godkender eller tiltræder denne protokol, efter at betingelserne for ikrafttræden i stk. 1, litra a), ovenfor er opfyldt, træder protokollen i kraft den 90. dag efter den dag, på hvilken den pågældende stat eller organisation har deponeret sit ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument.

Artikel 11

Opsigelse

1. En kontraherende part kan til enhver tid efter udløbet af en frist på fem år fra den dato, på hvilken denne protokol trådte i kraft for den pågældende kontraherende part, opsiges protokollen ved skriftlig notifikation herom til depositaren. Denne opsigelse får virkning på den 90. dag efter den dato, på hvilken depositaren har modtaget nævnte notifikation.
2. De finansielle forpligtelser for en part, der opsiger protokollen, forbliver uændrede, indtil opsigelsen får virkning.

Artikel 12

Retsgyldige tekster

Originalteksten til denne protokol, hvis engelske, franske og russiske tekst har samme gyldighed, deponeres hos De forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Genève den otteogtyvende september nitten hundrede og fireogfirs.

BILAG

omhandlet i artikel 4 i protokollen til konventionen af 1979 om grænseoverskridende luftforurening over store afstande, om langsigtet finansiering af samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP)

De obligatoriske bidrag til fordeling af udgifterne i forbindelse med samarbejdsprogrammet for overvågning og vurdering af transport af luftforurenende stoffer over store afstande i Europa (EMEP) beregnes efter følgende tabel:

	%
Østrig	1,59
Bulgarien	0,35
Spanien	3,54
Finland	1,07
Ungarn	0,45
Island	0,06
Liechtenstein	0,02
Norge	1,13
Polen	1,42
Portugal	0,30
Den tyske demokratiske Republik	2,74
Den socialistiske Sovjetrepublik Hviderusland	0,71
Den socialistiske Sovjetrepublik Ukraine	2,60
Rumænien	0,37
San Marino	0,02
Pavestolen	0,02
Sverige	2,66
Schweiz	2,26
Tjekkoslaviet	1,54
Tyrkiet	0,60
Sovjetunionen	20,78
Jugoslavien	0,60

Medlemsstater i Det europæiske økonomiske Fællesskab:

Forbundsrepublikken Tyskland	15,73
Belgien	2,36
Danmark	1,38
Frankrig	11,99
Grækenland	1,00
Irland	0,50
Italien	6,89
Luxembourg	0,10
Nederlandene	3,28
Det forenede Kongerige	8,61
Det europæiske økonomiske Fællesskab	3,33

I alt 100,00

Den rækkefølge, hvori de kontraherende parter er opført i bilaget, er specielt fastlagt i overensstemmelse med det system for fordelingen af udgifter, som konventionens forvaltningsorgan er nået til enighed om. Denne rækkefølge er derfor et specielt element i protokollen om finansiering af EMEP.

RÅDETS DIREKTIV

af 12. juni 1986

om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam
fra rensningsanlæg

(86/278/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Formålet med dette direktiv er at regulere anvendelsen i landbruget af slam fra rensningsanlæg for at undgå skadelige virkninger for jord, planter, dyr og mennesker, samtidig med at der tilskyndes til en korrekt anvendelse af dette slam; traktaterne indeholder ikke, bortset fra artikel 235, fornøden hjemmel hertil;

de forskellige medlemsstaters bestemmelser med hensyn til anvendelse af slam i landbruget, er indbyrdes afvigende, hvilket vil kunne indvirke på det fælles markeds funktion; der bør derfor på dette område gennemføres en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne som omhandlet i traktatens artikel 100;

slam fra rensningsanlæg, der anvendes i landbrugsbedrifter, er ikke omfattet af Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁴⁾;

de foranstaltninger, der er fastlagt i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald ⁽⁵⁾, finder også anvendelse på slam fra rensningsanlæg, som indeholder eller er forurenet af de i bilaget til direktivet omhandlede stoffer, for så vidt disse er af en sådan art eller er til stede i sådanne mængder eller koncentrationer, at de udgør en sundhedsfare eller en fare for miljøet;

der bør fastlægges en særlig ordning, som kan give sikkerhed for, at mennesker, dyr og planter samt miljø beskyttes mod skadelige virkninger af ukontrolleret anvendelse af slam;

dette direktiv tager endvidere sigte på at fastlægge visse førstegangsforanstaltninger på fællesskabsplan med henblik på beskyttelsen af jorden;

dette direktiv tager endvidere sigte på at fastlægge visse førstegangsforanstaltninger på fællesskabsplan med henblik på beskyttelsen af jorden;

slam kan have en landbrugsmæssig værdi, og det er derfor berettiget at tilskynde til anvendelse af slam i landbruget, forudsat at det anvendes korrekt; anvendelsen af slam fra renseanlæg må ikke påvirke kvaliteten af jorden og dermed af landbrugsprodukter;

visse tungmetaller kan være giftige for planter og også for mennesker i kraft af deres forekomst i afgrøderne; der bør derfor fastsættes bindende grænseværdier for sådanne stoffer i jorden;

der bør udstedes forbud mod anvendelsen af slam, når koncentrationen af disse metaller i jorden overskrider grænseværdierne;

det bør endvidere undgås, at disse grænseværdier overskrides som følge af anvendelse af slam; med henblik herpå bør tilførslen af tungmetaller til opdyrket jord begrænses enten ved fastsættelse af den maksimale mængde slam, der må tilføres inden for et år, idet grænseværdierne for koncentrationen af disse tungmetaller i det anvendte slam samtidig ikke må overskrides, eller ved tilsyn med, at grænseværdierne for den mængde tungmetaller, der kan tilføres jorden som et gennemsnit over en periode på ti år, ikke overskrides;

slam skal undergå en behandling, inden det anvendes i landbruget; medlemsstaterne kan dog på visse vilkår tillade anvendelsen af ikke-behandlet slam, hvis slammet nedfældes eller nedpløjes i jorden, og hvis dette ikke indebærer fare for menneskers og dyrs sundhed;

der skal hengå et vist tidsrum mellem anvendelsen af slammet og græsning eller høst af foderafgrøderne eller af visse afgrøder, som normalt kommer i direkte berøring med jorden, og som normalt fortæres i rå tilstand; anvendelse af slam i vækstperioden i handelsgartnerier og frugt-

⁽¹⁾ EFT nr. C 264 af 8. 10. 1982, s. 3, og EFT nr. C 154 af 14. 6. 1984, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 77 af 19. 3. 1984, s. 136.

⁽³⁾ EFT nr. C 90 af 5. 4. 1983, s. 27.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

plantager, med undtagelse af plantager med frugttræer, bør forbydes;

i henhold til direktiv 75/440/EØF ⁽¹⁾ og 80/68/EØF ⁽²⁾ skal anvendelsen foregå på en sådan måde, at jord, overfladevand og grundvand beskyttes;

med henblik herpå er det nødvendigt at føre kontrol med kvaliteten af slammet og den jord, hvorpå slammet anvendes, og der bør derfor gennemføres analyser, og visse resultater meddeles brugerne;

der bør ske registrering af en række væsentlige oplysninger til sikring af bedre kendskab til anvendelsen af slam i landbruget, og disse oplysninger bør tilgå Kommissionen i form af regelmæssige rapporter; på baggrund af disse rapporter kan Kommissionen om nødvendigt fremsætte forslag til sikring af øget beskyttelse af jorden og miljøet;

slam fra små rensningsanlæg, som hovedsagelig behandler husspildevand, indebærer kun ringe fare for menneskers, dyrs og planter sundhed samt for miljøet, og dette slam kan derfor undtages fra visse af de bestemmelser, der er fastsat vedrørende oplysning og analyse;

medlemsstaterne bør kunne fastsætte bestemmelser, der er strengere end bestemmelserne i dette direktiv; sådanne bestemmelser skal meddeles Kommissionen;

de tekniske og videnskabelige fremskridt kan gøre det nødvendigt at foretage en hurtig tilpasning af visse af bestemmelserne i dette direktiv; for at fremme iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger hertil bør der derfor fastlægges en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; dette samarbejde bør finde sted i et udvalg for tilpasning til de tekniske og videnskabelige fremskridt —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål at fastsætte bestemmelser for anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg, således at skadelige virkninger på jorden samt på planter, dyr og

mennesker undgås, og samtidig at tilskynde til en korrekt anvendelse af sådant slam.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »slam«

i) spildevandsslam fra rensningsanlæg, som behandler husholdningsspildevand eller byspildevand, eller fra andre rensningsanlæg, som behandler spildevand med tilsvarende sammensætning;

ii) spildevandsslam fra septiktanke og andre lignende anlæg til behandling af spildevand;

iii) spildevandsslam fra andre rensningsanlæg end de under nr. i) og nr. ii) nævnte;

b) »behandlet slam«

Slam, som er behandlet biologisk, kemisk eller termisk, som har været langtidsoplagret, eller som er behandlet på anden måde, således at dets gæringsevne og de sundhedsmæssige ulemper ved dets anvendelse er mindsket betydeligt;

c) »landbrug«

Enhver form for dyrkning af levnedsmiddelafrøder i erhvervsmæssigt øjemed, herunder med henblik på opdræt af husdyr;

d) »anvendelse«

Spredning af slam på jorden eller enhver anden anvendelse af slam på og i jorden.

Artikel 3

1. Det i artikel 2, litra a), nr. i), omhandlede slam må i landbruget kun anvendes i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 75/442/EØF og 78/319/EØF:

— kan det i artikel 2, litra a), nr. ii), omhandlede slam anvendes i landbruget på sådanne betingelser, som den pågældende medlemsstat måtte anse for nødvendige for at sikre beskyttelsen af menneskets sundhed og miljøet,

— må det i artikel 2, litra a), nr. iii), omhandlede slam kun anvendes i landbruget, såfremt den pågældende medlemsstat har fastsat bestemmelser for anvendelsen heraf.

Artikel 4

Værdier for koncentrationen af tungmetaller i den jord, hvor slammet anvendes, for koncentrationen af tungmetaller i slammet og for den maksimale årlige mængde af

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

tungmetaller, der tilføres jord til landbrugsformål, findes i bilag I A, I B og I C.

Artikel 5

Med forbehold af artikel 12 gælder følgende:

1. medlemsstaterne skal forbyde anvendelse af slam, såfremt koncentrationen af et eller flere tungmetaller i jorden overstiger de grænseværdier, som de fastsætter i overensstemmelse med bilag I A, og de skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at disse grænseværdier ikke overskrides som følge af anvendelsen af slam.
2. medlemsstaterne skal fastsætte regler for anvendelse af slam, således at der ikke sker en sådan ophobning af tungmetaller i jorden, at de i stk. 1 omhandlede grænseværdier overskrides. Med henblik herpå skal de anvende fremgangsmåden i enten litra a) eller litra b);
 - a) medlemsstaterne skal fastsætte den maksimale slam-mængde, udtrykt i tons tørstof, som årligt må anvendes pr. arealenhed, når de grænseværdier for koncentrationen af tungmetaller i slam, som de fastsætter i overensstemmelse med bilag I B, skal overholdes, eller
 - b) medlemsstaterne skal sikre, at de i bilag I C fastsatte grænseværdier for mængden af tungmetaller, der tilføres jorden pr. arealenhed og pr. tidsenhed, overholdes.

Artikel 6

Med forbehold af artikel 7:

- a) skal slammet behandles, inden det anvendes i landbruget. Medlemsstaterne kan dog på betingelser, som de selv fastsætter, tillade, at ubehandlet slam nedfældes eller nedpløjes i jorden;
- b) skal producenterne af slam fra rensningsanlæg regelmæssigt meddele brugerne alle de i bilag II A omhandlede oplysninger.

Artikel 7

Medlemsstaterne skal forbyde anvendelse eller levering af slam med henblik på anvendelse:

- a) på græsningsarealer eller arealer med foderafgrøder, når disse græsningsarealer og foderafgrøder henholdsvis benyttes til græsning eller høstes, inden der er forløbet en vis tid. Dette tidsrum, som fastsættes af medlemssta-

terne under hensyn til navnlig de geografiske og klimatiske forhold, må under ingen omstændigheder være mindre end tre uger;

- b) i handelsgartnerier og frugtplantager i vækstperioden, med undtagelse af plantager med frugttræer;
- c) på arealer, der anvendes til dyrkning af grønsager eller frugt, som normalt er i direkte kontakt med jorden, og som normalt fortæres rå, i en periode på ti måneder forud for høsten samt under selve høsten.

Artikel 8

Ved anvendelse af slam skal følgende regler overholdes:

- anvendelsen skal foregå på en sådan måde, at der tages hensyn til planternes behov for næringsstoffer, og således at kvaliteten af jord, overfladevand og grundvand ikke lider skade,
- såfremt slam anvendes på jord med pH-værdi under 6, skal medlemsstaterne tage hensyn til tungmetallernes større mobilitet og tilgængelighed for planterne, og i fornødent omfang nedsætte de grænseværdier, som de har fastsat i overensstemmelse med bilag I A.

Artikel 9

Slammet og den jord, hvor det anvendes, analyseres efter skemaet i bilag II A og II B.

Referencemetoderne for prøveudtagning og analyse er anført i bilag II C.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne skal påse, at der løbende føres registre med angivelse af:

- a) den producerede slammængde og den mængde, der leveres til landbruget;
- b) slammets sammensætning og karakteristika på grundlag af de i bilag II A nævnte parametre;
- c) arten af den foretagne behandling som defineret i artikel 2, litra b);
- d) modtagernes navn og adresse samt stedet for slammets anvendelse.

2. Disse registre stilles til rådighed for de kompetente myndigheder og danner grundlag for den i artikel 17 omhandlede sammenfattende rapport.

3. De kompetente myndigheder underrettes på begæring om behandlingsmetoderne og analyseresultaterne.

Artikel 11

Medlemsstaterne kan dispensere fra bestemmelserne i artikel 6, litra b), artikel 10, stk. 1, litra b), c) og d), og artikel 10, stk. 2, for så vidt angår slam fra anlæg til rensning af spildevand, hvis behandlingskapacitet er mindre end 300 kg BI₅ pr. dag, svarende til 5 000 personækvivalenter, og som hovedsagelig behandler husholdningsspildevand.

Artikel 12

Medlemsstaterne kan, såfremt omstændighederne kræver det, vedtage bestemmelser, som er strengere end bestemmelserne i dette direktiv.

Enhver beslutning herom skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med eksisterende aftaler.

Artikel 13

Tilpasningen til den tekniske og videnskabelige udvikling efter fremgangsmåden i artikel 15 vedrører bestemmelserne i bilagene til dette direktiv bortset fra parametrene og værdierne i bilag I A, I B og I C, fra enhver faktor, som kan forventes at påvirke vurderingen af disse værdier, samt fra de parametre, som skal analyseres, og som er omhandlet i bilag II A og II B.

Artikel 14

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, i det følgende benævnt »udvalget«, sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 15

1. Såfremt der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 54 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer

tildeles vægt efter traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, såfremt disse er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse,
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller foreligger der ikke nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Såfremt Rådet ikke inden udløbet af en frist på tre måneder, efter at det har fået forslaget forelagt, har truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på tre år fra dets meddelelse.

De skal straks underrette Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Medlemsstaterne skal hvert fjerde år, første gang to år efter dette direktivs iværksættelse, udarbejde en sammenfattende rapport om anvendelse af slam i landbruget med oplysninger om de anvendte mængder, de fulgte kriterier og de konstaterede vanskeligheder, og fremsende den til Kommissionen, som offentliggør rapportens oplysninger. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen i givet fald egnede forslag til sikring af en øget beskyttelse af jorden og miljøet.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1986.

På Rådets vegne

P. WINSEMIUS

Formand

BILAG I A

GRÆNSEVÆRDIER FOR TILLADT KONCENTRATION AF TUNGMETALLER I JORDEN

(mg/kg tørstof i en repræsentativ prøve, som defineret i bilag II C, fra jord med en pH-værdi på 6—7)

Parametre	Grænseværdier ⁽¹⁾
Cadmium	1 — 3
Kobber ⁽²⁾	50 — 140
Nikkel ⁽²⁾	30 — 75
Bly	50 — 300
Zink ⁽²⁾	150 — 300
Kviksølv	1 — 1,5
Chrom ⁽³⁾	—

⁽¹⁾ Medlemsstaterne kan tillade, at disse grænseværdier overskrides ved anvendelse af slam på arealer, som ved meddelelsen af dette direktiv anvendes til bortskaffelse af slam, men hvor der i erhvervsmæssigt øjemed dyrkes afgrøder, der udelukkende er bestemt til foder. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om de pågældende områders antal og art. De skal endvidere drage omsorg for, at der ikke herved opstår nogen risiko for mennesker og miljø.

⁽²⁾ Medlemsstaterne kan tillade, at grænseværdierne for disse parametre på jord, hvis pH-værdi til stadighed ligger over 7, overskrides. I intet tilfælde må de tilladte maksimale koncentrationer af disse tungmetaller overskride de nævnte værdier med mere end 50 %. Medlemsstaterne skal endvidere drage omsorg for, at der ikke herved opstår nogen risiko for mennesker og miljø samt navnlig for grundvandet.

⁽³⁾ Det er ikke på dette stadium muligt at fastsætte grænseværdier for chrom. Rådet vil fastsætte disse grænseværdier på et senere tidspunkt på grundlag af forslag fra Kommissionen, der fremsættes inden et år efter meddelelsen af dette direktiv.

BILAG I B

GRÆNSEVÆRDIER FOR KONCENTRATION AF TUNGMETALLER I SLAM TIL ANVENDELSE I LANDBRUGET

(mg/kg tørstof)

Parametre	Grænseværdier
Cadmium	20 — 40
Kobber	1 000 — 1 750
Nikkel	300 — 400
Bly	750 — 1 200
Zink	2 500 — 4 000
Kviksølv	16 — 25
Chrom ⁽¹⁾	—

⁽¹⁾ Det er ikke på dette stadium muligt at fastsætte grænseværdier for chrom. Rådet vil fastsætte disse grænseværdier på et senere tidspunkt på grundlag af forslag fra Kommissionen, der fremsættes inden et år efter meddelelsen af dette direktiv.

BILAG I C

GRÆNSEVÆRDIER FOR DEN ÅRLIGE MÆNGDE AF TUNGMETALLER, DER PÅ GRUNDLAG AF ET TIÅRIGT GENNEMSNIIT MÅ TILFØRES DYRKET LANDBRUGSJORD

(kg/ha om året)

Parametre	Grænseværdier ⁽¹⁾
Cadmium	0,15
Kobber	12
Nikkel	3
Bly	15
Zink	30
Kviksølv	0,1
Chrom ⁽²⁾	—

⁽¹⁾ Medlemsstaterne kan tillade, at disse grænseværdier overskrides ved anvendelse af slam på arealer, som ved meddelelsen af dette direktiv anvendes til bortskaffelse af slam, men hvor der i erhvervsmæssigt øjemed dyrkes afgrøder, der udelukkende er bestemt til foder. Medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om de pågældende områders antal og art. De skal endvidere drage omsorg for, at der ikke herved opstår nogen risiko for mennesker og miljø.

⁽²⁾ Det er ikke på dette stadium muligt at fastsætte grænseværdier for chrom. Rådet vil fastsætte disse grænseværdier på et senere tidspunkt på grundlag af forslag fra Kommissionen, der fremsættes inden et år efter meddelelsen af dette direktiv.

BILAG II A

SLAMANALYSE

1. Som hovedregel skal slammet analyseres mindst hver sjette måned. Såfremt der sker ændringer i kvaliteten af det behandlede spildevand, skal analysehyppigheden øges. Hvis der over en etårsperiode ikke er væsentlige udsving i analyseresultaterne, skal slammet analyseres mindst hver tolvte måned.
2. For så vidt angår slam fra de i artikel 11 omhandlede rensningsanlæg, skal der, hvis der ikke er foretaget en slamanalyse i de sidste tolv måneder forud for iværksættelsen af dette direktiv på nationalt plan i de enkelte medlemsstater, foretages en slamanalyse inden tolv måneder efter iværksættelsen eller i givet fald inden seks måneder efter, at der er truffet beslutning om at tillade anvendelsen i landbruget af slam fra et sådant rensningsanlæg. Medlemsstaterne træffer afgørelse om hyppigheden af efterfølgende analyser på baggrund af resultaterne af den første analyse, eventuelle ændringer i det behandlede spildevands art og ethvert andet forhold af betydning.
3. Uden at dette berører bestemmelserne i punkt 4, skal følgende parametre analyseres:
 - tørstof, organisk stof,
 - pH,
 - nitrogen og phosphor,
 - cadmium, kobber, nikkel, bly, zink, kviksølv og chrom.
4. For så vidt angår kobber, zink og chrom træffer medlemsstaterne afgørelse om hyppigheden af de analyser, der skal foretages, såfremt det over for den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat fyldestgørende påvises, at disse metaller ikke eller kun i ringe mængde forekommer i det spildevand, som behandles af rensningsanlægget.

*BILAG II B***JORDANALYSE**

1. Forud for enhver anvendelse af andet slam end slam fra de i artikel 11 omhandlede rensningsanlæg skal medlemsstaterne sikre sig, at tungmetallindholdet i jorden ikke overstiger de grænseværdier, der er fastsat i overensstemmelse med bilag I A. Med henblik herpå træffer medlemsstaterne afgørelse om, hvilke analyser der skal foretages, under hensyn til de foreliggende videnskabelige data om jordbundsforhold og jordens homogenitet.
2. Medlemsstaterne træffer afgørelse om hyppigheden af efterfølgende analyser, idet der tages hensyn til metalindholdet i jorden forud for anvendelsen af slam, det anvendte slams mængde og sammensætning samt ethvert andet forhold af betydning.
3. Følgende parametre skal analyseres:
 - pH,
 - cadmium, kobber, nikkel, bly, zink, kviksølv og chrom.

*BILAG II C***PRØVEUDTAGNINGS- OG ANALYSEMETODER****1. Udtagning af jordprøver**

De repræsentative jordprøver, der skal analyseres, skal normalt omfatte 25 enkeltprøver udtaget på et areal, der er mindre end eller lig med 5 ha, og som dyrkes på ensartet måde.

Prøverne skal udtages i en dybde af 25 cm, medmindre dybden af agerjordslaget ligger under denne værdi, idet dybden for prøveudtagningen dog i så fald ikke må være mindre end 10 cm.

2. Prøveudtagning af slam

Der udtages prøver af slam efter behandling, men før levering til brugeren, og prøverne skal være repræsentative for produktionen af slam.

3. Analysemetode

Analyse af tungmetaller foretages efter oplukning med stærk syre. Referenceanalysemetoden er atomabsorptionsspektrometri. Påvisningsgrænsen for hvert metal må ikke være højere end 10 % af den relevante grænseværdi.

RÅDETS DIREKTIV

af 12. juni 1986

om ændring af direktiv 84/631/EØF om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald

(86/279/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet, som blev godkendt af Rådet den 22. november 1973 ⁽⁴⁾, og som videreføres og gennemføres i henhold til resolutionerne af 17. maj 1977 ⁽⁵⁾ og af 7. februar 1983 ⁽⁶⁾, indgår en fællesskabsaktion til kontrol med bortskaffelse af farligt affald;

medlemsstaterne skal i medfør af direktiv 78/319/EØF ⁽⁷⁾ træffe de nødvendige foranstaltninger til at giftigt og farligt affald bortskaffes, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades;

i dette øjemed indeholder direktiv 84/631/EØF ⁽⁸⁾ bestemmelser om overvågning af og kontrol inden for Fællesskabet med grænseoverskridende overførsel af farligt affald;

i bestræbelserne på at beskytte miljøet mod risici i forbindelse med dette affald bør der tages hensyn til forureningsrisici, som kan opstå uden for Fællesskabet;

ved overførsel af affald til et tredjeland skal indehaveren i forbindelse med anmeldelsen derfor afgive udførlige oplysninger om bestemmelsestredjelandets samtykke, og modta-

geren af affaldet skal endvidere have tilstrækkelig teknisk kapacitet til at bortskaffe affaldet;

desuden har erfaringen ved overførsel af affald til et tredjeland vist, at det vil være mere rimeligt, om retten til at udstede en bekræftelse af modtagelsen af anmeldelsen eller til at gøre indsigelse mod overførslen tildeles afsendermedlemsstaten; under visse omstændigheder bør den sidste transitmedlemsstat dog kunne udøve denne ret;

for at imødekomme disse forskellige krav bør direktiv 84/631/EØF ændres —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Artikel 3, 4, 5, 7 og 17 i direktiv 84/631/EØF affattes således:

»Artikel 3

1. Dersom affaldets indehaver agter at overføre eller lade overføre affald fra en medlemsstat til en anden eller lade det passere gennem en eller flere medlemsstater eller overføre det til en medlemsstat fra et tredjeland eller overføre det fra en medlemsstat til et tredjeland, skal han anmelde dette til de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, der er ansvarlig for udstedelsen af bekræftelsen af modtagelse, og fremsende en kopi til myndighederne i de øvrige berørte medlemsstater samt i givet fald til bestemmelsestredjelandet og/eller til transittredjelandet eller transittredjelandene.

2. Anmeldelse foretages ved hjælp af et standardledsagedokument, der skal udarbejdes i henhold til artikel 15, og hvis indhold er nærmere angivet i bilag I, i det følgende benævnt »ledsagedokumentet«.

3. I forbindelse med denne anmeldelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for udstedelsen af bekræftelsen af modtagelsen, skal affaldets indehaver give denne myndighed fyldestgørende oplysninger bl.a. om:

⁽¹⁾ EFT nr. C 284 af 7. 11. 1985, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 36 af 17. 2. 1986, s. 197.

⁽³⁾ EFT nr. C 354 af 31. 12. 1985, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984, s. 31.

- affaldets oprindelse og sammensætning samt om producentens identitet; en detaljeret fortegnelse over affaldet, hvis dette er af forskellig oprindelse, samt de oprindelige producenters identitet, dersom denne kendes,
- de dispositioner, der tænkes truffet med hensyn til ruter og forsikring vedrørende skade forvoldt på tredjemand,
- de foranstaltninger, der tænkes truffet med hensyn til transportsikkerhed, og navnlig om fragtføreren opfylder de bestemmelser, som de berørte medlemsstater har fastsat for udøvelse af denne form for transportvirksomhed,
- hvorvidt der foreligger en kontraktmæssig aftale med en modtager af affaldet, der skal have den fornødne tekniske kapacitet til at sikre bortskaffelse af det pågældende affald under forhold, der hverken er til fare for menneskers sundhed eller for miljøet, der hverken er til fare for menneskers sundhed eller for miljøet. Ved opbevaring, behandling eller deponering af affaldet i en medlemsstat skal modtageren ligeledes være i besiddelse af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 78/319/EØF eller artikel 6 i direktiv 76/403/EØF.

4. Ved overførsel af affald fra en medlemsstat til et tredjeland skal affaldets indehaver indhente bestemmelsestredjelandets samtykke, inden han indleder den i stk. 3 fastsatte anmeldelsesprocedure. Anmeldelsen skal indeholde fyldestgørende oplysninger om dette samtykke.

Artikel 4

1. Grænseoverskridende overførsel må først finde sted, efter at de kompetente myndigheder i den i stk. 2, litra a), b) eller c), omhandlede medlemsstat har bekræftet modtagelsen af anmeldelsen. Denne bekræftelse skal noteres på ledsagedokumentet.
2. Bekræftelse af modtagelsen af en anmeldelse eller indsigelser, som fremsættes i overensstemmelse med stk. 3, skal senest en måned efter modtagelse af anmeldelsen fremsendes til affaldets indehaver:
 - a) enten af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten;
 - b) eller, ved transit gennem Fællesskabet af affald fra et tredjeland til bortskaffelse uden for Fællesskabet, af de kompetente myndigheder i den sidste medlemsstat, som affaldet passerer igennem;
 - c) eller, ved overførsel af affaldet fra en medlemsstat med henblik på bortskaffelse uden for Fællesskabet i et tredjeland, af de kompetente myndigheder i

afsendelsesmedlemsstaten, men dog ikke i det tilfælde, der er nævnt i sidste afsnit i dette stykke,

med kopi til affaldets modtager og de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater samt i givet fald til bestemmelsestredjelandet og transittredjelandet eller transittredjelände.

Hvis affaldet bortskaffes i et tredjeland, der grænser op til den sidste transitmedlemsstat, har sidstnævnte ret til at udstede bekræftelse af modtagelsen eller til at gøre indsigelser i stedet for den medlemsstat, der er nævnt i litra c). En transitmedlemsstat, der har til hensigt at udøve den ret, som tillægges den i dette afsnit, skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. Den kan ikke udøve denne ret tidligere end tre måneder efter den sådan underretning.

3. Indsigelser skal være begrundet i love eller andre retsfor skrifter om miljøbeskyttelse, offentlig orden og sikkerhed eller om sundhedsbeskyttelse, der er i overensstemmelse med dette direktiv, med andre fællesskabsretsakter eller med internationale konventioner på området, som vedkommende medlemsstat har indgået inden meddelelsen af dette direktiv.

4. Når de kompetente myndigheder i den i stk. 2 omhandlede medlemsstat mener, at de problemer, der har givet anledning til indsigelsen, er løst, tilsender de straks affaldets indehaver bekræftelse af modtagelse af anmeldelsen med kopi til affaldets modtager og de kompetente myndigheder i de øvrige berørte medlemsstater, samt i givet fald til bestemmelsestredjelandet og transittredjelandet eller transittredjeländene.

5. Den bekræftelse af modtagelsen, som de kompetente myndigheder i den i stk. 2 omhandlede medlemsstat tilsender affaldets indehaver i henhold til denne artikel, bevirker ikke, at affaldsproducenten eller nogen anden part frigøres fra forpligtelser ifølge gældende nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser.

6. Med forbehold af stk. 1 og 2 har de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten og i den eller de eventuelle transitmedlemsstater en frist på 15 dage efter anmeldelsen til i givet fald at stille betingelser for transporten af affaldet på deres nationale område. Disse betingelser, der skal meddeles affaldets indehaver med kopi til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, må ikke være strengere end dem, der kræves for tilsvarende gennemgående overfør-

sler, som foretages i den pågældende medlemsstat, og de skal være i overensstemmelse med eksisterende konventioner. Affaldets indehaver skal overholde disse betingelser for at kunne foretage overførslen.

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kan senest 20 dage efter modtagelse af anmeldelsen gøre indsigelse med henvisning til, at overførslen af affaldet er til hinder for udførelsen af de planer, der er udarbejdet i medfør af artikel 12 i direktiv 78/319/EØF eller artikel 6 i direktiv 76/403/EØF, eller at den strider mod forpligtelser ifølge internationale overenskomster på området, som denne stat har indgået inden meddelelsen af dette direktiv. Sådanne indsigelser skal fremsættes over for affaldets indehaver med kopi til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Artikel 5

1. Affaldets indehaver kan indgive en samlet anmeldelse, såfremt der regelmæssigt overføres affald med samme fysiske og kemiske egenskaber til den samme modtager via samme toldsted i afsendelsesmedlemsstaten, via samme toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten, og, ved transit, via de samme toldsteder i transitmedlemsstaten eller transitmedlemsstaterne.

2. De kompetente myndigheder i den i artikel 4, stk. 2, omhandlede medlemsstat og i givet fald de kompetente myndigheder i en eller flere transitmedlemsstater kan som betingelse for at acceptere, at der indgives en sådan samlet anmeldelse, kræve at få bestemte oplysninger, som f.eks. de nøjagtige mængder af eller regelmæssige fortegnelser over det affald, der skal overføres.

3. I forbindelse med en samlet anmeldelse kan en enkelt bekræftelse af modtagelsen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, gælde for flere affaldsforsendelser for et tidsrum af højst et år.

4. Samlede anmeldelser skal foretages ved hjælp af ledsagedokumentet.

Artikel 7

1. Når affald forlader Fællesskabet med henblik på bortskaffelse uden for dette, fremsender toldstedet i den sidste medlemsstat, som affaldet passerer igennem, uanset artikel 6, stk. 4, en kopi af ledsagedokumentet til de kompetente myndigheder i denne medlemsstat, som i det i artikel 4, stk. 2, litra c), omhandlede tilfælde endvidere fremsender en kopi til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten. Sådanne kopier skal opbevares i mindst to år.

2. Desuden erklærer eller attesterer affaldets indehaver senest seks uger efter, at affaldet har forladt Fællesskabet, over for de kompetente myndigheder i den i artikel 4, stk. 2, litra b) eller c), omhandlede medlemsstat, at det pågældende affald har nået sit bestemmelsessted, og angiver det sidste toldsted i Fællesskabet, som det har passeret.

Artikel 17

Affald (herunder især affald, skrot, slam, aske og partikler) af non-ferrometaller, der skal genanvendes, oparbejdes eller recirkuleres på grundlag af en kontraktmæssig aftale om udførelse af sådanne processer, er undtaget fra bestemmelserne i dette direktiv, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) indehaveren skal på et standarddokument, hvis indhold er beskrevet i bilag III, og som skal medfølge transporten, afgive en erklæring om, at de pågældende materialer skal underkastes ovennævnte processer, idet en kopi af erklæringen skal fremsendes til de kompetente myndigheder i den i artikel 4, stk. 2, nævnte medlemsstat;
- b) modtageren skal i samme dokument erklære, at de nævnte processer faktisk vil finde sted, og senest 15 dage efter modtagelsen af materialerne fremsende erklæringen til de kompetente myndigheder i den i litra a) nævnte medlemsstat.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love eller administrative forskrifter i kraft for senest den 1. januar 1987 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1986.

På Rådets vegne

P. WINSEMIUS

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 12. juni 1986

om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF

(86/280/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽¹⁾, særlig artikel 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at beskytte Fællesskabets vandmiljø mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer er der ved artikel 3 i direktiv 76/464/EØF indført en ordning med forudgående tilladelser, hvorved der fastsættes emissionsnormer for udledninger af stoffer opført på liste I i bilaget dertil; i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv skal der fastsættes grænseværdier for emissionsnormerne samt kvalitetsmålsætninger for det vandmiljø, som berøres af udledninger af disse stoffer;

medlemsstaterne er forpligtet til at anvende grænseværdierne bortset fra de tilfælde, hvor de kan anvende kvalitetsmålsætningerne;

de farlige stoffer, der er omfattet af dette direktiv, er hovedsagelig valgt på grundlag af de kriterier, der er opstillet i direktiv 76/464/EØF;

eftersom den forurening, der skyldes udledninger af disse stoffer i vandmiljøet, hidrører fra et stort antal industrier, er det nødvendigt at fastsætte specifikke grænseværdier for udledningerne afhængigt af industritypen og at fastsætte kvalitetsmålsætninger for det vandmiljø, i hvilket disse stoffer udledes;

formålet med grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne er at fjerne forureningen i de forskellige dele af vandmiljøet, som vil kunne blive berørt af udledninger af disse stoffer;

grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne bør fastsættes med dette formål for øje og ikke for at indføre regler vedrørende forbrugerbeskyttelse eller handelen med produkter fra vandmiljøet;

for at medlemsstaterne kan godtgøre, at kvalitetsmålsætningerne overholdes, skal der for hver af de valgte og anvendte kvalitetsmålsætninger aflægges rapport til Kommissionen;

medlemsstaterne bør påse, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, ikke kan medføre en øget jord- eller luftforurening;

med henblik på en effektiv gennemførelse af dette direktiv bør der endvidere træffes bestemmelser om, at medlemsstaterne skal overvåge det vandmiljø, der er udsat for udledninger af ovennævnte stoffer; direktiv 76/464/EØF indeholder ingen hjemmel til at indføre en sådan overvågning; EØF-traktaten indeholder ingen specifik hjemmel hertil, og traktatens artikel 235 må derfor tages i anvendelse;

det er for visse karakteristiske kilder til forurening med disse stoffer bortset fra dem, der er underkastet de af Fællesskabet fastsatte grænseværdier eller nationale emissionsnormer, nødvendigt at opstille særlige programmer med henblik på at eliminere forureningen; direktiv 76/464/EØF indeholder ikke den nødvendige hjemmel hertil; EØF-traktaten indeholder ingen specifik hjemmel hertil, og traktatens artikel 235 må derfor tages i anvendelse;

grundvand er omhandlet i Rådets direktiv 80/68/EØF ⁽⁵⁾ og kan derfor undtages fra dette direktivs anvendelsesområde;

det er af betydning for en effektiv gennemførelse af dette direktiv, at Kommissionen hvert femte år tilsender Rådet en sammenlignende vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet;

⁽¹⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23,

⁽²⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1985, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. C 120 af 20. 5. 1986.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 188 af 29. 7. 1985, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

dette direktiv skal på forslag af Kommissionen tilpasses og suppleres på baggrund af den videnskabelige udvikling, navnlig for så vidt angår de nævnte stoffers toksicitet, persistens og akkumulation i levende organismer og i sedimenter eller i tilfælde af, at de bedste til rådighed stående tekniske hjælpemidler forbedres; der bør derfor vedtages supplerende foranstaltninger i forbindelse med andre farlige stoffer samt foretages ændringer i bilagenes indhold —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. I dette direktiv:

- fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF grænseværdierne for emissionsnormer for stoffer omhandlet i artikel 2, litra a), i udledninger fra industrianlæg som defineret i artikel 2, litra e),
- fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 76/464/EØF kvalitetsmålsætningerne for vandmiljøet for så vidt angår de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer,
- fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i direktiv 76/464/EØF tidsfristerne for opfyldelsen af de betingelser, der er indeholdt i de tilladelser, som medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder for så vidt angår allerede forekommende udledninger,
- fastlægges i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF referencemålemetoderne til bestemmelse af indholdet af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer i udledninger og i vandmiljøet,
- fastlægges i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF en kontrolprocedure,
- pålægges det medlemsstaterne at samarbejde i tilfælde af udledninger, der berører vandmiljøet i flere medlemsstater,
- pålægges det medlemsstaterne at opstille programmer med henblik på at undgå eller eliminere forurening fra de i artikel 5 omhandlede kilder,
- fastsættes i bilag I en række generelle bestemmelser gældende for alle i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer, navnlig for så vidt angår grænseværdierne for emissionsnormer (rubrik A), kvalitetsmålsætningerne (rubrik B) og referencemålemetoderne (rubrik C),
- fastsættes i bilag II en række specifikke bestemmelser gældende for de enkelte stoffer, hvori de samme rubriker præciseres og suppleres.

2. Dette direktiv gælder for de i artikel 1 i direktiv 76/464/EØF omhandlede vandområder, bortset fra grundvand.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »stoffer«

de i bilag II til nærværende direktiv anførte farlige stoffer, udvalgt blandt de familier og grupper af stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF;

b) »grænseværdier«

de i rubrik A i bilag II anførte værdier, fastsat for hvert af de i litra a) omhandlede stoffer;

c) »kvalitetsmålsætninger«

de i rubrik B i bilag II anførte krav, fastsat for hvert af de i litra a) omhandlede stoffer;

d) »behandling af stoffer«

enhver industriel proces, der indebærer produktion, omdannelse eller anvendelse af de i litra a) omhandlede stoffer, eller enhver anden industriel proces, der nødvendigvis kræver tilstedeværelse af disse stoffer;

e) »industrianlæg«

ethvert anlæg, hvor behandling af de i litra a) omhandlede stoffer eller af ethvert andet stof indeholdende de i litra a) omhandlede stoffer finder sted;

f) »bestående anlæg«

ethvert industrianlæg, som er i drift tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg;

g) »nyt anlæg«

— ethvert industrianlæg, der sættes i drift senest tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg,

— ethvert bestående anlæg, hvis kapacitet med hensyn til behandling af stoffer er blevet væsentlig forøget senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg.

Artikel 3

1. Grænseværdierne, fristerne for disse værdiers overholdelse samt overvågnings- og kontrolproceduren i forbindelse med udledningerne er fastlagt i rubrik A i bilagene.

2. Grænseværdierne gælder normalt for det sted, hvor spildevandet indeholdende de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer udledes fra industrianlægget.

For så vidt det for visse stoffer måtte være nødvendigt at fastsætte andre steder, hvor grænseværdierne skal gælde, er disse steder anført i bilag II.

Såfremt spildevand indeholdende disse stoffer behandles uden for industrianlægget i et behandlingsanlæg, der er beregnet til at fjerne dem, kan medlemsstaten tillade, at grænseværdierne gælder for det sted, hvor spildevandet udledes fra behandlingsanlægget.

3. De i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF omhandlede tilladelser skal indeholde bestemmelser, der er lige så strenge som bestemmelserne i rubrik A i bilagene, undtagen i tilfælde, hvor en medlemsstat på grundlag af rubrik B i bilagene, iagttager bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i nævnte direktiv.

Tilladelserne tages op til fornyet overvejelse mindst hvert fjerde år.

4. Medlemsstaterne må, med forbehold af deres forpligtelser i henhold til stk. 1 til 3 og direktiv 76/464/EØF, kun give tilladelse til nye anlæg, såfremt disse anlæg anvender normer svarende til de bedste til rådighed stående tekniske midler, når dette er nødvendigt for at fjerne forureningen i overensstemmelse med artikel 2 i nævnte direktiv eller for at forebygge konkurrencefordrejning.

Såfremt de påtænkte foranstaltninger af tekniske årsager ikke svarer til de bedste til rådighed stående tekniske midler, skal medlemsstaten, uanset hvilken metode der vælges, forud for hver enkelt tilladelse over for Kommissionen dokumentere disse årsager.

Kommissionen sender straks denne dokumentation til medlemsstaterne og sender dem snarest muligt en rapport med sin vurdering af den i andet afsnit omhandlede undtagelse. Om nødvendigt forelægger den samtidig hensigtsmæssige forslag for Rådet.

5. Referenceanalysemetoden til bestemmelse af tilstedeværelsen af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer er beskrevet i rubrik C i bilag II. Der kan anvendes andre metoder, forudsat at disse metoders detektionsgrænser,

nøjagtighed og rigtighed mindst svarer til de i rubrik C i bilag II fastsatte.

6. Medlemsstaterne skal påse, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, ikke medfører en forøgelse af forureningen fra disse stoffer i andre dele af miljøet, herunder i luften og jorden.

Artikel 4

Medlemsstaterne skal sørge for, at det vandmiljø, der er udsat for udledninger fra industrianlæg og andre betydelige udledningskilder, overvåges.

I tilfælde af udledninger, der berører vandmiljøet i flere medlemsstater, skal de pågældende medlemsstater samarbejde med henblik på at harmonisere overvågningsprocedurerne.

Artikel 5

1. For de stoffer, som der specifikt henvises til i bilag II, skal medlemsstaterne opstille særlige programmer for at undgå eller fjerne forurening fra betydelige kilder af disse stoffer (herunder flere forskellige og spredte kilder), bortset fra udledningskilder, som er omfattet af ordningen med fællesskabsgrænseværdier eller nationale emissionsnormer.

2. Disse programmer skal bl.a. omfatte de foranstaltninger og den teknik, der er bedst egnet til at sikre substitution, udskillelse og/eller genanvendelse af de i stk. 1 omhandlede stoffer.

3. De særlige programmer skal træde i kraft senest fem år efter datoen for meddelelsen af det direktiv, der specielt tager sigte på det pågældende stof.

Artikel 6

1. Kommissionen foretager en sammenlignende vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne i henhold til artikel 13 i direktiv 76/464/EØF giver Kommissionen efter dennes anmodning i hvert enkelt tilfælde, navnlig for så vidt angår:

- enkelthederne i de tilladelser, hvori der fastsættes emissionsnormer for udledning af stofferne,
- fortegnelsen over udledning af stofferne i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede vandområder,
- overholdelse af grænseværdierne eller kvalitetsmålsætningerne, således som disse er fastsat i bilag II, rubrik A og B,

- resultaterne af den i artikel 4 omhandlede overvågning af det vandmiljø, der udsættes for udledninger,
- de særlige elimineringsprogrammer, der er omhandlet i artikel 5.

2. Kommissionen fremsender hvert femte år, første gang fire år efter meddelelsen af dette direktiv, den i stk. 1 nævnte sammenlignende vurdering til Rådet.

3. I tilfælde af ændringer i den videnskabelige erkendelse med hensyn til især de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffers toksicitet, persistens og akkumulation i levende organismer og i sedimenter eller i tilfælde af forbedring af de bedste til rådighed stående tekniske midler, forelægger Kommissionen Rådet passende forslag med henblik på om fornødent at gøre grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne strengere eller at fastsætte nye grænseværdier og supplerende kvalitetsmålsætninger.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1988. De skal straks underrette Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, så snart disse er vedtaget.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1986.

På Rådets vegne

P. WINSEMIUS

Formand

BILAG I

GENERELLE BESTEMMELSER

Dette bilag omfatter tre rubrikker, som omhandler generelle bestemmelser for stofferne:

- rubrik A: grænseværdier for emissionsnormerne,
- rubrik B: kvalitetsmålsætninger,
- rubrik C: referencemålemetoder.

De generelle bestemmelser præciseres og suppleres i bilag II med en række specifikke bestemmelser for hvert enkelt stof.

RUBRIK A

Grænseværdier, datoer for overholdelse af disse værdier og kontrolprocedurer i forbindelse med udledninger

1. For de forskellige berørte typer industrianlæg er grænseværdierne og datoerne for overholdelse af disse værdier anført i bilag II under rubrik A.
2. De udledte stofmængder udtrykkes som funktion af den stofmængde, som industrianlægget har produceret, omdannet eller anvendt i samme periode, eller, i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF, ved hjælp af en anden parameter, der er karakteristisk for aktiviteten.
3. For de industrianlæg, som udleder de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer, men som ikke er nævnt i bilag II, rubrik A, fastsætter Rådet i påkommende tilfælde grænseværdierne senere. Indtil da fastsætter medlemsstaterne autonomt og i overensstemmelse med direktiv 76/464/EØF emissionsnormer for udledninger af disse stoffer. Disse normer skal fastsættes under hensyntagen til de bedste til rådighed stående tekniske midler, og de må ikke være mindre strenge end den i bilag II, rubrik A, anførte grænseværdi, med hvilken de bedst kan sammenlignes.

Bestemmelserne i dette punkt finder ligeledes anvendelse, når et industrianlæg har andre aktiviteter end dem, der er fastsat grænseværdier for i bilag II, rubrik A, og som vil kunne forårsage udledninger af stoffer som omhandlet i artikel 2, litra a).

4. De grænseværdier for koncentration, som i princippet ikke må overskrides, er anført i bilag II, rubrik A, for de berørte industrianlæg. Under ingen omstændigheder må grænseværdierne for de maksimale koncentrationer, når disse ikke anvendes som eneste værdier, overstige grænseværdierne for de maksimale mængder udtrykt i vægt divideret med vandforbruget pr. karakteristisk enhed for den forurenende aktivitet. Da koncentrationen af disse stoffer i spildevandet afhænger af den anvendt vandmængde, som er forskellig for de forskellige produktionsmetoder og anlæg, skal de grænseværdier — udtrykt ved de udledte stoffers vægt i forhold til de for aktiviteten karakteristiske parametre, der er anført i bilag II, rubrik A — dog overholdes i alle tilfælde.
5. Med henblik på at kontrollere, at udledningerne af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer ikke afviger fra emissionsnormerne, skal der indføres en kontrolprocedure.

Denne procedure skal omfatte udtagning og analyse af prøver samt måling af spildevandsmængden og mængden af behandlede stoffer samt eventuelt måling af de i bilag II, rubrik A, anførte parametre, som er karakteristiske for den forurenende aktivitet.

Hvis mængden af behandlede stoffer ikke kan fastslås, kan kontrolproceduren bygge på den mængde stoffer, som kan anvendes i henhold til den produktionskapacitet, som tilladelsen er baseret på.

6. Der skal udtages en repræsentativ prøve af udledningen over et tidsrum på 24 timer. Den mængde stoffer, der udledes i løbet af en måned, skal beregnes på grundlag af de daglige mængder af udledte stoffer.

Det kan dog i bilag II fastsættes, at medlemsstaterne for udledning af visse stoffer skal kunne fastsætte en given tærskel, under hvilken der kan anvendes en forenklet kontrolprocedure.

7. Den i punkt 5 nævnte prøveudtagning samt måling af spildevandsmængden skal normalt foretages på det sted, hvor grænseværdierne i henhold til artikel 3, stk. 2, i dette direktiv gælder.

Såfremt det er nødvendigt for at sikre den kvalitet af målingerne, som kræves i henhold til bilagene, rubrik C, kan medlemsstaterne imidlertid tillade, at prøveudtagningerne og målingerne af spildevandsmængden foregår et andet sted, der ligger forud for det sted, hvor grænseværdierne gælder, på betingelse af at:

- der ved disse målinger tages hensyn til hele den spildevandsmængde fra anlægget, som ville kunne forurenes af det pågældende stof,
- det af regelmæssige kontrolmålinger fremgår, at målingerne er repræsentative for de udledte mængder på det sted, hvor grænseværdierne gælder, eller altid giver et højere resultat end grænseværdierne.

RUBRIK B

Kvalitetsmålsætninger, datoer for overholdelse heraf og kontrolprocedurer i forbindelse med kvalitetsmålsætningerne

1. For de medlemsstater, som anvender den i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF omhandlede undtagelse, fastsættes de emissionsnormer, som medlemsstaterne skal opstille og sikre overholdt i henhold til artikel 5 i nævnte direktiv, således at den eller de af de relevante kvalitetsmålsætninger, der er fastsat i medfør af punkt 2 og 3, overholdes i det geografiske område, som berøres af udledninger af de i artikel 2, litra a), anførte stoffer. Den kompetente myndighed udpeger det område, som er berørt i hvert enkelt tilfælde, og udvælger blandt de kvalitetsmålsætninger, der er fastsat i medfør af punkt 2 og 3, den eller de målsætninger, som den skønner relevante for det pågældende geografiske område under hensyntagen til, at formålet med dette direktiv er at eliminere al forurening.
2. Med det formål at eliminere forurening som defineret i direktiv 76/464/EØF og til gennemførelse af artikel 2 i samme direktiv fastsættes kvalitetsmålsætningerne og ikrafttrædelsesdatoerne i bilag II, rubrik B.
3. For så vidt der ikke i bilag II, rubrik B, er anført specifikke bestemmelser af andet indhold, refererer alle de koncentrationer, der er nævnt som kvalitetsmålsætninger, til det aritmetiske gennemsnit af de resultater, der er fremkommet i løbet af ét år.
4. Når der anvendes flere forskellige kvalitetsmålsætninger for vandmiljøet i et område, skal vandkvaliteten være tilstrækkelig høj til, at hver enkelt af målsætningerne kan overholdes.
5. Ved hver tilladelse, som udstedes i henhold til nærværende direktiv, fastsætter den ansvarlige myndighed forskrifter, overvågningsmetoder og datoer med henblik på at sikre overholdelsen af den eller de pågældende kvalitetsmålsætninger.
6. I medfør af artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF aflægger medlemsstaten for hver af de valgte og anvendte kvalitetsmålsætninger rapport til Kommissionen om:
 - udledningsstederne og spredningsforanstaltningerne,
 - det geografiske område, hvor kvalitetsmålsætningen anvendes,
 - prøveudtagningsstedernes placering,
 - prøveudtagningshyppigheden,
 - prøveudtagnings- og målemetoderne, samt
 - de fremkomne resultater.
7. Stikprøverne skal udtages på et sted, der ligger tilstrækkeligt nær ved udledningsstedet til, at de er repræsentative for kvaliteten af vandmiljøet i det område, der er berørt af udledningerne, og prøveudtagningshyppigheden skal være tilstrækkelig høj til, at eventuelle ændringer i vandmiljøet kan registreres, navnlig under hensyntagen til de naturlige variationer i det hydrologiske system.

RUBRIK C

Referencemålemetoder og detektionsgrænse

1. I forbindelse med nærværende direktiv anvendes de definitioner, der er anført i Rådets direktiv 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽¹⁾.
2. Referencemålemetoderne til bestemmelse af koncentrationen af de omhandlede stoffer og af detektionsgrænsen for hvert af de pågældende miljøer er fastlagt i bilag II, rubrik C.
3. Detektionsgrænsen samt målemetodernes rigtighed og præcision fastlægges for hvert stof i bilag II, rubrik C.
4. Målingen af spildevandsmængden skal foretages med en nøjagtighed på $\pm 20\%$.

⁽¹⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

*BILAG II***SPECIFIKKE BESTEMMELSER**

1. Vedrørende tetrachlormethan.
2. Vedrørende DDT.
3. Vedrørende pentachlorphenol.

Nummereringen af de stoffer, der er opført i dette bilag, svarer til nummereringen i den liste over de 129 stoffer, som findes i Kommissionens meddelelse til Rådet af 22. juni 1982 ⁽¹⁾.

Optages der senere stoffer i dette bilag, som ikke er anført i ovennævnte liste, fastsættes nummereringen kronologisk i den rækkefølge, i hvilken disse stoffer optages, begyndende med nr. 130.

⁽¹⁾ EFT nr. C 176 af 14. 7. 1982, s. 3.

I. Specifikke bestemmelser vedrørende tetrachlormethan nr. 13 ⁽¹⁾

CAS — 56-23-5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Artikel 5 finder især anvendelse ved brug af tetrachlormethan i industrivaskerier.

⁽²⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (13): Grænseværdier for emissionsnormer

Type industrianlæg (¹) (²)	Type gennemsnits- grænseværdi	Grænseværdier udtrykt i (³)		Skal overholdes fra
		vægt	koncen- tration	
1. Produktion af tetra- chlormethan ved per- chlorering	Pr. måned	a) metode med vask: 40 g CCl ₄ pr. ton af den totale produk- tionskapacitet for CCl ₄ og perchlor- ethylen	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
		b) metode uden vask: 2,5 g pr. ton	1,5 mg/l	
	Pr. døgn	a) metode med vask: 80 g pr. ton	3 mg/l	
		b) metode uden vask: 5 g pr. ton	3 mg/l	
2. Produktion af chlor- methan ved chlorering af methan (herunder chlorolyse under høj- tryk) og på basis af methanol	Pr. måned	10 g CCl ₄ pr. ton af den totale produktionska- pacitet for chlormethan	1,5 mg/l	} 1. 1. 1988
	Pr. døgn	20 g pr. ton	3 mg/l	
3. Produktion af chlor- fluorcarboner (⁴)	Pr. måned	—	—	—
	Pr. døgn	—	—	—

(¹) Blandt de industrianlæg, der omhandles i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der benytter CCl₄ som opløsningsmiddel.

(²) Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg om året.

(³) I betragtning af tetrachlormethans flygtighed og med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 3, stk. 6, skal medlemsstaterne, såfremt der anvendes en metode, hvorved der sker en stærk bevægelse i fri luft af det spildevand, der indeholder tetrachlormethan, kræve, at grænseværdierne er overholdt i leddet forud for det pågældende anlæg; de skal sikre sig, at der tages behørigt hensyn til samtlige de vandområder, der er udsat for forurening.

(⁴) Det er for øjeblikket ikke muligt at vedtage grænseværdier for denne sektor. Rådet vil senere på forslag af Kommissionen vedtage disse værdier.

Rubrik B (13): Kvalitetsmålsætninger (¹)

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb	} 12	µg/l CCl ₄	1. 1. 1988
Flodmundinger			
Indre kystområder bortset fra flodmundinger			
Territorialfarvande			

(¹) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF kan der iværksættes en forenklet kontrolprocedure, når det godtgøres, at der ikke er problemer forbundet med at overholde og fastholde overnævnte kvalitetsmålsætning.

Rubrik C (13): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af tetrachlormethan i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi.

En følsom detektor skal anvendes, når koncentrationen er under 0,5 mg/l, og determineringsgrænsen ⁽¹⁾ er i så fald på 0,1 µg/l. For koncentrationer over 0,5 mg/l er en determineringsgrænse på 0,1 mg/l passende.

2. Metodernes rigtighed og præcision skal være $\pm 50\%$ for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

⁽¹⁾ Ved determineringsgrænse ^xg af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.

II. Specifikke bestemmelser vedrørende DDT nr. 46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

CAS — 50 — 29 — 3 ⁽³⁾

STANDSTILL: Der må med tiden ikke ske nogen signifikant forøgelse af koncentrationen af DDT i vandområder, sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

- ⁽¹⁾ Summen af isomerer af 1,1,1-trichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethan);
1,1,1-trichlor-2- (c-chlorphenyl)-2,2-(p-chlorphenylethan);
1,1, dichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethylen) og
1,1, dichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethan).
⁽²⁾ Artikel 5 gælder for DDT, for så vidt som der identificeres andre forureningskilder end de i dette bilag nævnte.
⁽³⁾ CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (46): Grænseværdier for emissionsnormer ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Type industri-anlæg ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		g/t producerede eller anvendte stoffer	mg/l spildevand	
Produktion af DDT, her- under forarbejdning af DDT inden for samme anlæg	Pr. måned	8	0,7	1. 1. 1988
	Pr. døgn	16	1,3	1. 1. 1988
	Pr. måned	4	0,2	1. 1. 1991
	Pr. døgn	8	0,4	1. 1. 1991

- ⁽¹⁾ For så vidt angår nye anlæg er det med anvendelse af de bedste tekniske midler, der findes, allerede muligt at fastsætte emissionsnormer på under 1 g/t producerede stoffer.
⁽²⁾ På grundlag af den ved anvendelsen af dette direktiv indvundne erfaring forelægger Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 3, i dette direktiv i god tid Rådet forslag til fastsættelse af strengere grænseværdier til indførelse i 1994.
⁽³⁾ Blandt de industrianlæg, der er omhandlet i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der forarbejder DDT uden for produktionsstedet, og på sektoren for produktionen af dicofol.
⁽⁴⁾ Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 1 kg om året.

Rubrik B (46): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb	10 for DDT's p, p-isomer	} µg/l	1. 1. 1988
Flodmundinger	25 for den samlede mængde DDT		
Indre kystområder bortset fra flodmundinger			
Territorialfarvande			

Rubrik C (46): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af DDT i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel. Determineringsgrænsen ⁽¹⁾ for den samlede mængde DDT ligger afhængigt af antallet af forstyrrende ledsagestoffer i prøven på ca. 4 µg/l for vandområder og 1 µg/l for spildevand.
2. Som referencemetode til bestemmelse af DDT i sedimenter og organismer anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter passende prøveforberedelse. Determineringsgrænsen er på 1 µg/kg.
3. Metodernes rigtighed og præcision skal være $\pm 50\%$ for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

⁽¹⁾ Ved determineringsgrænse ^xg af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.

III. Specifikke bestemmelser vedrørende pentachlorphenol (nr. 102) ⁽¹⁾ ⁽²⁾CAS — 87-86-5 ⁽³⁾

STANDSTILL: Der må med tiden ikke ske nogen signifikant forøgelse af koncentrationen af PCP i sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

⁽¹⁾ Den kemiske forbindelse 2,3,4,5,6-pentachlor-l-hydroxybenzen og dens salte.

⁽²⁾ Artikel 5 gælder for pentachlorphenol, navnlig i forbindelse med dets anvendelse til træbehandling.

⁽³⁾ CAS-nr. (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (102): Grænseværdier for emissionsnormer

Type industrianlæg (¹) (²)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		g/t produktionskapacitet/udnyttelseskapacitet	mg/l spildevand	
Produktion af PCPNa ved hydrolyse af hexachlorbenzen	Pr. måned	25	1	1. 1. 1988
	Pr. døgn	50	2	1. 1. 1988

⁽¹⁾ Blandt de industrianlæg, der er omhandlet i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der producerer natriumpentachlorphenolat ved forsæbning, samt anlæg, der producerer pentachlorphenol ved chlorering.

⁽²⁾ Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 3 kg om året.

Rubrik B (102): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb	2	µg/l	1. 1. 1988
Flodmundinger			
Indre kystområder bortset fra flodmundinger			
Territorialfarvande			

Rubrik C (102): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af pentachlorphenol i spildevand og vandområder anvendes højtryks-væskekromatografi eller gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel. Determineringsgrænsen ⁽¹⁾ er på 2 µg/l for spildevand og på 0,1 µg/l for vandområder.
2. Som referencemetode til bestemmelse af pentachlorphenol i sedimenter og organismer anvendes højtryks-væskekromatografi eller gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter passende prøveforberedelse. Determineringsgrænsen er på 1 µg/kg.
3. Metodernes rigtighed og præcision skal være $\pm 50 \%$ for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

⁽¹⁾ Ved determineringsgrænse *g af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.